

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5191/22
14.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Весне Филиповић и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војо Беслаћ, адвокат из Београда, улица Браничевска број 6, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Веселиновић, адвокат из Панчева, улица Војводе Живојина Мишића број 6, ради исељења, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 47142/20 од 28.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 47142/20 од 28.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да са свим лицима и стварима исели из стана без броја (уговор о коришћењу стана означеним бројем 2), у приземљу зграде гледано од степеништа десно до краја ходника, евиденциони број 2 у улици ... број ... у ..., који се налази на кат.парцели ... уписан у ЛН број ... КО ...у у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 56.300,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је доставио одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је власник 2/3 идеалног дела двособног стана бб, (у уговору о коришћењу стана означеног бројем 2), у приземљу зграде гледано са степеништа десно до краја ходника, евиденциони број 2 у улици ... број..., који се налази на кат.парцели ..., уписан у ЛН број ... КО... у ..., док је власник преосталих 1/3 идеалних делова Република Србија, а корисник општина Врачар у Београду. Дана 17.11.1989. године закључен је уговор о коришћењу стана између сопственика 2/3 породичне зграде ВВ и ГГ, а предмет тог уговора јесте коришћење на неодређено време стана у згради који се налази у..., улица ... број ..., у приземљу, стан број 2, укупне површине 58м² и који се састоји од две собе и једне кухиње, купатила, једног предсобља и једне девојачке собе, оставе и једног подрума. Носилац станарског права користиће стан који је предмет овог уговора заједно са члановима домаћинства и то сином ББ који је рођен 1977 године. Тачком девет предвиђено је да се станарина плаћа према одлукама Града. Према уговору о коришћењу стана број 3/91 прописано је да се уговором регулише станарско право на 1/3 стана на којој је општина Врачар носилац права располагања, те да је исти закључен између ЈП за стамбене услуге у Београду, са једне стране и ГГ, са друге стране уз сагласност ове општине - Општински секретаријат за убранистичко грађевинско и стамбено комуналне послове број 360-1319/89-III од 29.01.1991.године. У члану 1 уговора је наведено да носилац станарског права прима на коришћење на неодређено време 1/3 стана у улица ... број..., на ПР спрату у општини Врачар, укупне површине 58м². Чланом 2 уговора утврђен је месечни износ станарине од 132,90 динара, а обавеза плаћања станирине и осталих трошкова почиње од 01.02.1991. године као дана уселења. У овом уговору је наведено да је претходни носилац станарског права био ДД, прадеда овде туженог, те да ће носилац станарског права ГГ користити стан заједно са чланом домаћинства својим сином ББ. Према уговору о доживотном издржавању које је оверен пред Трећим општинским судом у Београду дана 19.11.2008. године под бројем VII-ЗР-641/08 исти је закључен између ЂЂ из ..., улица ... број ..., као примаоца издржавања и ББ, као даваоца издржавања. Чланом 4 наведеног уговора предвиђено је да се прималац издржавања обавезује да на даваоца издржавања пренесе у својину своје право својине на стану који се налази у ..., у улици ... број ..., на десетом спрату број ЂЂ је преминула 04.01.2013. године. У листу непокретности ... КО ...уписано је право својине у корист ЕЕ са делом поседа 1/1 на непокретности означеној у Б листу непокретности и то на 10 спрату, у стану број ..., површине са лођом и балконом корисне површине 60м² уписане из земљишне књиге који је уписан као посебан део зграде број 1 изграђене на кат.парцели ...досадашњег власник ЂЂ, а као доказ о насталој промени приложен је уговор о купопродаји непокретности ОПУ: 1831-2017 од 13.07.2017. године који је оверио јавни бележник. Према потврди кућног савета зграде у улици ... број ..., ГГ непрекидно станује у ... улици број ... од 1951. године у својству члана домаћинства носиоца станарског права ЖЖ, а потом ДД, те да након смрти носиоца станарског

права ДД, ГГ као једини члан домаћинства и даље је корисник поменутог стана а од 1977. године односно од рођења са њом станује и њен малолетни син. Према уверењу Града Београда од 11.10.1989. године по захтеву ББ издато је уверење да је ББ пријављен на пребивалиште ... број... од 15.03.1983. године. Према изјави ВВ из ..., ... од 14.10.1989.године она као власник 2/3 предметног стана сагласна је да сходно Закону о стамбеним односима после смрти носиоца станарског права ДД, садашњи носилац станарског права на поменутом стану буде ГГ која као члан домаћинства непрекидно станује у том стану од рођења, а сада је корисник стана са малолетним сином. Према сагласности Града Београда општина Врачар-Општинског секретаријат за убранистичко- грађевинске и стамбено-комуналне послове од 18.01.1991. године дата је сагласност да се ГГ огласи за носиоца станарског права на стану број 2 у улици ... број ...на ком стану је раније носилац станарског права био ДД, деда именоване, који је преминуо. Именована ће стан користити са сином ББ, те да је на основу ове сагласности именована дужна да у року од 30 дана од дана пријема исте закључи нови уговор о коришћењу стана са надлежном установом. Мајка туженог је преминула 12.04.2018. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, те одредаба члана 20 и 37 Закона о основама својинско-правних односа, члана 34 став 1, 35 став 1 тачка 4 Закона о становању ("Службени гласник РС" број 50/92...99/11 и 104/16), те одредбе члана 2, 8, 93 став 1 Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС" број 29/73). првостепени суд је одлучио као у изреци ожалбене пресуде.

Правилно је првостепени суд побијаном пресудом обавезао туженог да са свим лицима и стварима исели из предметног стана. Разлоге и правни закључак првостепеног суда прихвата и овај суд.

Супротно наводима жалбе правилно је првостепени ценио приговор недостатка активне легитимације у смислу члана 43 Закона о основама својинско правних односа којим је прописано да сувласник односно заједнички власник има право на тужбу за заштиту права својине на целу ствар, па је без утицаја чињеница да је тужилац власник 2/3, а Република Србија 1/3 а корисник Градска општина Врачар, стана из кога се тражи исељење туженог, те да тужилац није могао да поднесе тужбу без сагласности другог сувласника.

Неосновани су и без утицаја наводи жалбе да је у смислу одредбе члана 34 Закона о становању тужени стекао услове да као члан породичног домаћинства ранијег носиоца станарског права своје мајке наставио да живи као корисник станарског права, при чему је стан у власништву стекао и отуђио за живота мајке те да у њему никада није живео, већ непрекидно у стану у ул.... у ...

Одредбом члана 2. Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС" бр. 29/73) који је ступио на снагу 29.7.1973. године било је регулисано да се станарско право, односно право на трајно коришћење стана може стећи само на стану у друштвеној својини, па стога не и на стану у својини грађана. Чланом 8. став 1. истог закона било је предвиђено да носилац станарског права који је то право стекао на породичну стамбену зграду и стан у својини грађана до ступања на снагу тог закона, има сва права и обавезе које се тим законом прописују за носиоца станарског права на

стану у друштвеној својини. На исти начин је ово питање регулисао и члан 2, односно члан 93. став 1. Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС" бр. 9/85). Законом о становању је прописано да носилац станарског права односно закупац стана на неодређено време који то право има на стану у својини грађана, од ступања на снагу тог закона наставља са коришћењем тог стана у складу са одредбама чланова 30-39. тог закона.

Сходно одредби члана 34 став 1 и 2 Закона о становању у случају смрти закупца или његовог исељења из стана, закупац на том стану постаје члан породичног домаћинства који је наставио да користи тај стан, по следећем редоследу: брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче. Ако у стану није остао нико од ових чланова породичног домаћинства закупац постаје родитељ закупца, родитељ његовог брачног друга или лице које је закупац дужан по закону да издржава, ако је становао у том стану и нема решену стамбену потребу. Ако после смрти закупца или његовог исељења из стана није остало ни једно лице из става 1. овог члана, закупац постаје лице које је престало да буде члан породичног домаћинства или лице које је било члан породичног домаћинства ранијег закупца стана, ако је наставило да користи стан и ако нема на други начин решену стамбену потребу. Закуподавац може дати отказ уговора о закупу стана између осталог ако закупац, његов брачни друг или други члан његовог породичног домаћинства стекне у својину усељив стан који је одговарајући за то породично домаћинство.

Тужени је рођен 1977. године, дакле после 29.7.1973. године, када се више није могло стећи својство носиоца станарског права на стану у својини грађана, што значи да тужени није могао стећи ни својство корисника таквог стана као члан породичног домаћинства носиоца станарског права. Тужени, иако је у стану живео од свог рођења, није стекао никакво право на исти. Самим тим, моментом смрти своје мајке као носиоца станарског права не може накнадно стећи право да стан трајно користи. Тужени је на основу уговора о доживотном издржавању који је закључен између њега, као даваоца издржавања и ЂЂ, као примаоца издржавања и оверен пред Трећим општинским судом у Београду дана 19.11.2008. године под бројем VII-ЗР-641/08 стекао право својине на стану који се налази у ..., у улици ... број ... и тиме решио стамбену потребу те на тај начин изгубио право коришћења стана у улици ... у ... Стога су супротно наводима жалбе правилно примењене одредбе члана 35 став 1 тачка 4 Закона о становању, односно правилан је закључак првостепеног суда да су у конкретном случају испуњени услови за отказ уговора у закупу стана и исељење туженог са свим лицима и стварима.

Такође, правилно је нашао првостепени суд да се оваквом одлуком не повређује право на дом туженог. Ово стога што се тужени, свесно својом вољом лишио својине на стану који је наследио, па се у таквој ситуацији не може ограничити право својине тужиоца да би се омогућио несметан живот туженог у стану који тужени сматра домом. Осим тога исељењем из предметног стана тужени неће остати без могућности да реши своју стамбену потребу јер од продаје стана који је стекао на основу уговора о доживотном издржавању може да реши питање свог становања.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност

одлуке, те их посебно не образлаже сходно овлашћењу из члана 396 ЗПП

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредаба члана 153 и 154 ЗПП, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

Са свега наведеног, на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

С обзиром да тужени није успео у поступку по жалби, по налажењу Апелационог суда туженом не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, због чега је њен захтев одбијен, сходно члану 165 став 1 и 153 ЗПП као ставом другим изреке ове другостепене одлуке.

Председник већа-судија
Иван Негић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић